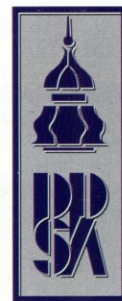

Absolwent

Nr 11
CZERWIEC
1998 r.

Kwartalnik Stowarzyszenia
Absolwentów Politechniki Poznańskiej

IV ZJAZD ABSOLWENTÓW WYDZIAŁU ELEKTRYCZNEGO POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ STUDIUJĄCYCH W LATACH 1958-1963

Trzydzieści pięć lat minęło od ukończenia studiów na Wydziale Elektrycznym przez rocznik liczący 57 osób. Spotkaliśmy się po raz czwarty w dniach 30-31 maja bieżącego roku, tym razem w Kobylnikach koło Szamotuł.

Na spotkanie przybyło szesnastu absolwentów naszego rocznika, w tym dwie koleżanki. Tak małe zainteresowanie zjazdem spowodowało zasadniczą zmianę programu. Zjazd, który pierwotnie miał rozpocząć się spotkaniem z władzami Wydziału i Uczelni w gmachu głównym Politechniki Poznańskiej przy placu Marii Skłodowskiej-Curie 5, został otwarty w godzinach popołudniowych w Kobylnikach.

Na spotkanie przybyli: Jego Magnificencja Rektor Politechniki Poznańskiej prof. dr hab. inż. Eugeniusz Mitkowski i Dziekan Wydziału Elektrycznego dr hab. inż. Bolesław Zaporowski, profesor PP.

Po wykonaniu pamiątkowego zdjęcia przed zabytkowym pałacem, uczestnicy zjazdu przenieśli się do pięknych sal pałacu. W jednej z nich odbyło się nasze uroczyste spotkanie połączone z obiadem. Honory gospodarza pełnił współorganizator zjazdu kol. Stanisław Grynhoff, dyrektor - członek zarządu AMICA Wronki S.A.

Wysłuchaliśmy bardzo ciekawych wystąpień Panów: Rektora PP i Dziekana Wydziału Elektrycznego, poświęconych obecnej sytuacji Uczelni i Wydziału. Jesteśmy dumni, że Wydział Elektryczny jest obecnie największym wydziałem Politechniki. Rektor PP zakończył swoje wystąpienie zaproszeniem uczestników zjazdu na obchody 80-lecia Uczelni. Minutą ciszy uczciliśmy pamięć czterech kolegów i jednej koleżanki, którzy odeszli na zawsze z naszego grona.

Po oficjalnych wystąpieniach nastroj spotkania stał się bardzo koleżeński, jako że Rektor PP i Dziekan WE w czasie studiów byli naszymi starszymi kolegami. Koleżanka Janina Kaczmarek odczytała życzenia od koleżanek i kolegów, którzy z różnych przyczyn nie mogli przybyć na zjazd.

Każdy z nas opowiedział o wydarzeniach z ostatnich lat swego życia osobistego i zawodowego. Wielu z nas jest już babciami lub dziadkami. Rekordzista ma już pięcioro wnuków.

W naszym gronie fetowaliśmy nowo mianowanego profesora belwederskiego - dr. hab. inż. Leszka Frąckowiaka, pracownika Wydziału Elektrycznego i aktywnego członka Zarządu Stowarzyszenia Absolwentów PP.

Kobylniki. Na progu pałacu.

W spotkaniu towarzyszyło nam pięć naszych małżonek, co wzmacniało rodzinny charakter spotkania i poprawiało nastroje.

W godzinach wieczornych przenieśliśmy się do pałacowego parku. Przy ognisku wspominaliśmy zdarzenia z czasów studiów i śpiewaliśmy piosenki z naszych studenckich czasów. Raczylimy się wspaniałym prosiakiem z różną, barszczem i odpowiednimi napojami - aby nie stracić głosu.

Dalsze wspomnienia, rozmowy ... miały miejsce w pięknych pałacowych komnatach i trwały do białego rana.

Nasz zjazd zakończył się w niedzielę, 31 maja, wspólnym śniadaniem. Mimo szczerłego grona uczestników spotkania rozjeżdżaliśmy się do domów pogodniejsi, bogatsi... Ustaliliśmy, że następne nasze spotkanie odbędziemy najpóźniej za pięć lat, bo czas biegnie coraz szybciej.

Marian Bień

Drodzy Czytelnicy!

Zbliża się osiemdziesięciolecie polskiego wyższego szkolnictwa technicznego w Poznaniu. Uroczystości te organizuje nasza Alma Mater w 1999 roku. Chcielibyśmy naszym stałym odbiorcom zrobić specjalną przyjemność. Któż lepiej zna te dzieje od Pani dr Władysławy Dembeckiej, zasłużonego kronikarza Politechniki? A więc namówiliśmy Panią Władysławę, choć przyznać trzeba, że przystała na to z ochotą, na cykl artykułów. Pierwszy raz na naszych łamach zagości profesjonalista! Cykl ten zaczniemy drukować począwszy od numeru 12 jesienią bieżącego roku. Zachęcamy do lektury! Pani W. Dembecka posiada na swoim koncie nieprzebraną ilość publikacji na temat historii Politechniki i jej zasłużonych profesorów, poruszając się w tej materii nie sposób nie sięgnąć, nawet bezwiednie, do Jej dorobku. Również w naszych wcześniejszych artykułach wykorzystywane były materiały, a nawet cytaty, z publikacji Pani Władysławy (np. Z. Tomaszewski). W naszych prasowych publikacjach nie cytujemy zwyczajowo bibliografii, więc niniejszym pragniemy podziękować Pani Władysławie za życzliwość i wyrozumiałość. Przyjemnej lektury!

Lech Grodzicki, Redaktor Naczelny.

Przewodzi Staszek Grynhoff w towarzystwie J.M. Rektora i Dziekana.

PIĘĆDZIESIĄT LAT DZIAŁALNOŚCI INSTYTUTU OBRÓBKI PLASTYCZNEJ

Przy ulicy Jana Pawła II 14 w Poznaniu, w pobliżu zachodniego brzegu jeziora Malta, ma swą siedzibę **Instytut Obróbki Plastycznej**. W tym roku obchodzi on **jubileusz pięćdziesięciolecia powstania**. Najpiękniej zachowuje się w pamięci pierwszy okres - narodzin i okrzepnięcia. **Obejmuje on lata 1948-1964 i jest nierozdzielnie związany z osobą Profesora Feliksa Tychowskiego.**

W 1948 roku dyrektor Głównego Instytutu Mechaniki w Warszawie profesor Ignacy Brach postanowił utworzyć oddzielną jednostkę do badań nad technologią obróbki plastycznej metali. Powierzył to zadanie Profesorowi Feliksowi Tychowskiemu. Placówka otrzymała nazwę **Zakładu Obróbki Bezwiórowej GIM**. Pierwszymi jej pracownikami byli: Zbigniew Głowacki, Kazimierz Lassota i Mieczysław Olszewski. Profesor Feliks Tychowski stał się formalnym kierownikiem Zakładu Obróbki Bezwiórowej 1 stycznia 1949 roku (po odejściu z Zakładów H. Cegielski). Później przyjął do pracy w ZOB: Włodzimierza Dębskiego, Bolesława Kwaśniewskiego, Zygmunta Przyłęckiego, Ludwika Rybczyńskiego, Zbyszka J. Wiśniewskiego. Utworzył pięć pracowni: Tłocznictwa (Z. J. Wiśniewski), Konstrukcji Narzędzi (B. Kwaśniewski), Blach Grubych (W. Dębski), Ciągnięcia (M. Olszewski), Laboratorium Metalograficzne (Z. Głowacki) oraz Bibliotekę (K. Lassota). W 1950 roku powstała Pracownia Kuźnictwa (Tadeusz Rut). Zbyszko J. Wiśniewski zorganizował Warsztat Mechaniczny (Jan Nowaczyk). Biblioteka przekształciła się w Branżowy Ośrodek Informacji (Andrzej Turno).

Początkowo Zakład Obróbki Bezwiórowej GIM mieścił się w gmachu Szkoły Inżynierskiej (przekształconej w 1955 roku w Politechnikę Poznańską) przy placu Marii Skłodowskiej-Curie 5, w bardzo skromnych pomieszczeniach. Nowa placówka dzięki niespożytej energii Profesora Feliksa Tychowskiego, talentowi organizacyjnemu i umiejętnościom pozyskiwania nowych pracowników rosła szybko. Profesor należał do tych nielicznych ludzi, którzy cieszą się z sukcesu współpracownika, podwładnego. W 1951 roku w ZOB GIM pracowało już 31 osób. W 1952 roku Główny Instytut Mechaniki został rozwiązany. Zarządzeniem Ministra Przemysłu Ciężkiego Zakład Obróbki Bezwiórowej uzyskał samodzielność i przekształcił się w **Instytut Obróbki Plastycznej** podległy Ministerstwu Przemysłu Ciężkiego. Pracownie ZOB zostały przekształcone w zakłady naukowe.

W 1953 roku dyrekcję i niektóre komórki organizacyjne przeniesiono do budynku Gazowni przy ul. Grobla 15. Powstał nowy Zakład Technologii Tworzyw Sztucznych (W. Dębski, Tadeusz Koszła). W 1954 roku Instytut uzyskał kilka pomieszczeń i część hali warsztatowej (w Instytucie pracowały już 53 osoby) w Przemysłowym Instytucie Maszyn Rolniczych przy ul. Starołęckiej. Ośrodek Informacji znalazł pomieszczenie w baraku „Biprotechu” przy ul. Ratajczaka, kilka innych pracowni umieszczono w starych budynkach przy ul. Siennej. **Mimo tego rozproszenia i trudnych warunków lokalowych zespół kierowany przez Profesora Feliksa Tychowskiego pracował doskonale. Praca Instytutu stawała się coraz bardziej widoczna na naukowej i przemysłowej mapie Polski.** Główny ciężar zmagani w pokonywaniu różnorodnych przeszkód dźwigał na swoich barkach Profesor. Jego inicjatywa, pomysły organizacyjne, wszechobecność w załatwianiu wszelkich spraw były dla ówczesnych współpracowników niepojęte. W 1959 roku pracowały już w Instytucie Obróbki Plastycznej 94 osoby. W tym roku Instytut zmienił nazwę na Centralne Laboratorium Obróbki Plastycznej, zachował jednak uprawnienia przysługujące instytutom. W tym samym roku powstały pracownie: Techniki Grzania (Zbigniew Malak), Automatyzacji (B. Kwaśniewski) i Normalizacji (Tadeusz Barański). W czerwcu 1959 roku ukazał się pierwszy numer zeszytów naukowych „Obróbka Plastyczna” (przy ogromnym wkładzie pracy A. Turno, a później Sylwestra Gohla). To główne czasopismo naukowe Instytutu ukazuje się do dzisiaj (jako „Obróbka Plastyczna Metali”).

Od 1965 roku Profesor Feliks Tychowski przestał pracować w Instytucie, jednak utrzymywał z nim nadal bardzo żywy kontakt. Po usilnych staraniach Profesora w 1964 roku rozpoczęto, a w 1967 roku zakończono budowę nowych pomieszczeń dla Instytutu przy ul. Zamenhofa 4 (obecnie Jana Pawła II nr 14). Powstał pięknie położony obiekt, liczący 4000 m² powierzchni użytkowej dla Instytutu i 3500 m² dla Zakładu Doświadczalnego. W 1967 roku do swojej nowej siedziby przeniosło się 266 pracowników. W tym czasie od Instytutu oddzielili się zakład zajmujący się przetwórstwem tworzyw sztucznych (przeniósł się do nowo powstałego Ośrodka Badawczo-Rozwojowego „Plaso-Proplast”). W 1971 roku przywrócono Instytutowi jego poprzednią nazwę - **Instytut Obróbki Plastycznej**. W 1972 roku załoga liczyła 471 osób (w tym 170 osób pracowało w Zakładzie Doświadczalnym). Kilka lat później pracowało już 526 osób. Wśród krajowych instytutów technologicznych **Instytut Obróbki Plastycznej w Poznaniu zajmuje pierwsze miejsce i walczy przyczynia się i przyczynia do wprowadzania do przemysłu i do unowocześniania obróbki plastycznej metali.** Po odejściu Profesora Feliksa Tychowskiego Instytutem kierowali: mgr inż. Tadeusz Sawicki (1965-1966), doc. mgr inż. Zbigniew Łukowski (1966-1976), mgr inż. Wojciech Orczyk (1976-1980), dr inż. Jerzy Grzeškowiak (1980-1992) i dr inż. Andrzej Plewiński (od 1992 roku do dzisiaj). W latach sześćdziesiątych wprowadzono funkcję zastępcy dyrektora Instytutu. Piastowali ją: Zenon Krzekotowski, Bogdan Ziółkiewicz, Zbigniew Rusinek, Jerzy Lisowski, Zygmun Sobczak i Leopold Berkowski.

Funkcjonowanie Instytutu Obróbki Plastycznej do 1989 roku **to trudna codzienna praca i dużo, bardzo dużo sukcesów.** Symbolem sukcesu Instytutu jest stojący przed nim „pomnik” - pionowa ustawiona, kilkunastometrowa odkuwka dużego wału korbowego odkutą metodą TR - metodą profesora Tadeusza Ruta, jednego z największych wynalazców w powojennej Polsce. Profesor Tadeusz Rut jest chlubą Instytutu. Mimo niemłodego już wieku pracuje aktywnie do dzisiaj, sprzedaje swoje opracowania i wynalazki do wielu krajów Europy i świata.

Trudny okres przemian gospodarczych po 1989 roku Instytut Obróbki Plastycznej przeszedł pomyślnie. Obecnie pracuje w nim 226 pracowników, z tego 38 w samodzielnym Zakładzie Doświadczalnym i 52 w samodzielnym ekonomicznie zakładach przy Instytucie. W Instytucie pracuje 80 pracowników z wyższym wykształceniem. Wyższe wykształcenie techniczne ma 68 osób, wśród nich 63 osoby (blisko 93%) ukończyły Politechnikę Poznańską. Prawie wszyscy starsi pracownicy Instytutu są uczniami Profesora Feliksa Tychowskiego.

Obecnie Instytutem kieruje dr inż. Andrzej Plewiński. Jego zastępcą ds. naukowo-badawczych jest prof. dr hab. inż. Leopold Berkowski, a sekretarzem naukowym doc. dr inż. Jerzy Lisowski.

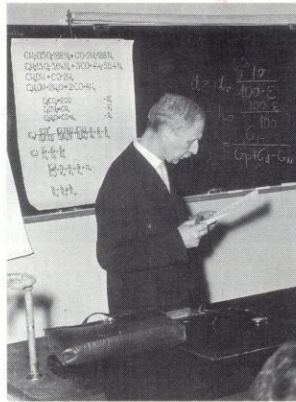
Instytut posiada jeden certyfikat PCBC. Teraz przygotowuje się do uzyskania innych certyfikatów, nadawanych przez PCBC i Lloyd's Register, oraz jest audytowany przez TRW Steering Systems Poland i RHP Bearings England.

Oferta Instytutu Obróbki Plastycznej obejmuje:

- opracowywanie technologii wyrobów kształtowanych metodami obróbki plastycznej,
- projektowanie i wykonywanie maszyn, urządzeń i narzędzi między innymi do kucia, wyciskania, prasowania obwiedniowego, tłoczenia, walcowania, profilowania, wyoblania i zgniatania obrotowego,
- projektowanie i wykonywanie specjalistycznych pieców i nagrzewnic oraz urządzeń do obróbki cieplno-chemicznej części maszyn i narzędzi,
- projektowanie i wykonywanie urządzeń mechanizujących oraz automatyzujących procesy obróbki plastycznej,
- badania metaloznawcze i wytrzymałościowe,
- prace normalizacyjne i wydawnicze,
- drobnotwarową produkcję wyrobów metodami obróbki plastycznej.

W roku jubileuszu pięćdziesięciolecia działalności Instytutu Obróbki Plastycznej w Poznaniu zespół redakcyjny kwartalnika Stowarzyszenia Absolwentów Politechniki Poznańskiej swoim i wszystkich absolwentów Politechniki składa Dyrekcji i wszystkim pracownikom najlepsze życzenia.

Zbigniew Tomaszewski

Prawie wszyscy pracownicy Instytutu Obróbki Plastycznej są absolwentami Politechniki Poznańskiej. Dla wielu z nich Profesor Feliks Tychowski był Nauczycielem, Wychowawcą, Mistrzem.

*Jak próbka pod ciężarem
Kilkunastu ton -
Tak samo się odkształcał
Sympatyczny „On”.
„On” - lumen technologii,
Tworzyw i metali!
Że nie jest zbudowany
Z narzędziowej stali,
I że nadzwyczaj niską
Granice ma płynności,
Odkształcał się wpływem
Własnych ... wiadomości !!!*

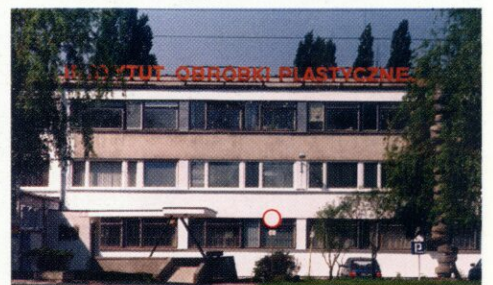
Instytut posiada jeden certyfikat PCBC. Teraz przygotowuje się do uzyskania innych certyfikatów, nadawanych przez PCBC i Lloyd's Register, oraz jest audytowany przez TRW Steering Systems Poland i RHP Bearings England.

Oferta Instytutu Obróbki Plastycznej obejmuje:

● opracowywanie technologii wyrobów kształtowanych metodami obróbki plastycznej,
● projektowanie i wykonywanie maszyn, urządzeń i narzędzi między innymi do kucia, wyciskania, prasowania obwiedniowego, tłoczenia, walcowania, profilowania, wyoblania i zgniatania obrotowego,
● projektowanie i wykonywanie specjalistycznych pieców i nagrzewnic oraz urządzeń do obróbki cieplno-chemicznej części maszyn i narzędzi,
● projektowanie i wykonywanie urządzeń mechanizujących oraz automatyzujących procesy obróbki plastycznej,
● badania metaloznawcze i wytrzymałościowe,
● prace normalizacyjne i wydawnicze,
● drobnotwarową produkcję wyrobów metodami obróbki plastycznej.

W roku jubileuszu pięćdziesięciolecia działalności Instytutu Obróbki Plastycznej w Poznaniu zespół redakcyjny kwartalnika Stowarzyszenia Absolwentów Politechniki Poznańskiej swoim i wszystkich absolwentów Politechniki składa Dyrekcji i wszystkim pracownikom najlepsze życzenia.

Zbigniew Tomaszewski

GRATULACJE DLA SIATKARZY VOLLEYBALL CLUB „POLITECHNIKA”

Absolwenci Politechniki Poznańskiej przekazują najlepsze, najserdeczniejsze gratulacje siatkarzom uczelnianego klubu V.C. POLITECHNIKA z okazji awansu do I ligi. Awans jest szczególnie wartościowy i ceniony, gdyż nastąpił w okresie kiedy większość akademickich klubów w Polsce znacznie obniżyła poziom sportowy, a kluby czy drużyny wywodzące się z jednej uczelni należą do rzadkości.

Awans wywalczyła drużyna w składzie: R. Maj, K. Zaborowski, D. Lisiecki, A. Kwieciński, M. Włodarczyk, Ł. Tykwic, M. Leszczyński, A. Janiak, Z. Terepka, T. Sokołowski, P. Banasiak, P. Janik. Czterej pierwsi - są studentami Politechniki Poznańskiej, dwaj ostatni - jej absolwentami. Trenerem zespołu jest Marek Jankowiak - starszy wykładowca Studium Wychowania Fizycznego PP.

Sport - szczególnie wśród studentów Politechniki Poznańskiej, zawsze był ceniony i stał na dobrym poziomie. Od niepamiętnych lat zespoły Politechniki zajmowały czołowe miejsca w rozgrywkach miasta Poznania czy akademickich mistrzostwach Polski.

Spośród studentów i absolwentów Politechniki Poznańskiej wywodzą się uczestnicy igrzysk olimpijskich: lekkoatleta M. Dudziak, dwukrotnie olimpijczyk (Tokio - 1964 i Meksyk - 1968), srebrny medalista; koszykarze: S. Olejniczak (Tokio) i D. Świerczewski (Rzym - 1960); hokeista na trawie A. Ptak (Rzym). Nie brak również wielokrotnych reprezentantów Polski: koszykarzy - M. Fęglerkiego, Z. Boguckiego; koszykarek - M. Siewruk-Kubiak, M. Reysner-Chmielewskiej; szachisty - arcymistrza W. Schmidta; pływaczki - T. Zarzeczańskiej.

Fot. R. Świętowski

Są to nazwiska sprzed lat, ale również dziś nie brakuje w Politechnice indywidualności jak chociażby lekkoatleta R. Pilarczyk, medalista młodzieżowych Mistrzostw Europy w 1997 roku.

Wszystkie sukcesy studentów i absolwentów Politechniki Poznańskiej byłyby niemożliwe, gdyby nie serce i zaangażowanie wykładowców Studium Wychowania Fizycznego, z których nazwiska S. Kostaszuca, J. Działłota, A. Silskiego i W. Kwieka na trwałe wpisały się w historię sportu w Politechnice Poznańskiej.

Jesteśmy przekonani, że I-ligowa siatkówka dzięki V.C. POLITECHNIKA na dłużej pozostanie w Poznaniu.

ODZNACZENIE RFN DLA KOL. JANA MATCZAKA

W dniu 17 stycznia br. w sali Królewskiej poznańskiego Ratusza odbyła się uroczystość wręczenia trzem Polakom, w tym kol. mgr. inż. Janowi Matczakowi, członkowi honorowemu Stowarzyszenia Absolwentów PP, Medalu Orderu Zasługi Republiki Federalnej Niemiec przyznanego przez Prezydenta RFN prof. Herzoga.

Medal przyznany został na wniosek Towarzystwa Historycznego Gminy Róssrath k. Kolonii, na terenie której od 1941 do 1944 roku kol. Matczak przebywał w obozie jenieckim, i z którym od roku 1980 współpracuje.

Konsul Generalny RFN w Szczecinie Klaus Renner w czasie wręczenia medali podkreślił wkład odznaczonych w dzieło pojednania polsko-niemieckiego, które z uwagi na ogrom krzywd i cierpień narodu polskiego było i jest procesem trudnym i długotrwałym. Obecny na uroczystości Prezydent m. Poznania W. Sz. Kaczmarek, gratulując odznaczonym, powiedział, że prawdziwe pojednanie następuje wtedy, gdy dokonuje się ono między samorządowymi społeczeństwami i zwykłymi ludźmi obu narodów.

Sala Królewska poznańskiego Ratusza zgromadziła około 100 osób. Nie zabrakło nauczycieli akademickich naszej Uczelni i członków Stowarzyszenia Absolwentów PP. Uroczystość zaszczylił swą obecnością JM Rektor prof. E. Mitkowski i Przewodniczący SAPP prof. Z. Stein.

Na zakończenie części oficjalnej kol. Matczak dziękując za przyznane odznaczenia powiedział m.in. „Tak jak przed rokiem 1939 mieliśmy do czynienia z państwami o rdzeniu nacjonalistycznym, z których każde dążyło do realizacji własnych celów, często kosztem słabszych, tak po roku 1945 zdaliśmy sobie sprawę z tego, że wszyscy jesteśmy Europejczykami i po wzajemnym wybaczeniu powinniśmy budować wspólny europejski dom we wzajemnym zrozumieniu i harmonijnej współpracy”.

Stanisław Olejniczak

Zbigniew Zakrzewski (1917 - 1944)

Za kilka miesięcy minie kolejna 54 już rocznica bohaterskiej śmierci mego przyjaciela z lat studiów Zbigniewa Zakrzewskiego.

Zbyszek po ukończeniu gimnazjum w Kępnie we wrześniu 1935 roku rozpoczął studia w Państwowej Wyższej Szkole Budowy Maszyn i Elektrotechniki w Poznaniu na Wydziale Mechanicznym. Poznałem go w organizacji studenckiej „Bratnia Pomoc”, gdzie będąc członkiem Zarządu prowadził stołówkę. Był w niej kierownikiem, księgowym i intendentem w jednej osobie. Jako członek komisji rewizyjnej miałem okazję poznać jego zaangażowanie i dokładność. Lubiany przez kolegów, zawsze pogodny i wesoły, należał i działał również w Korporacji im. Stefana Czarnieckiego.

W 1939 roku skończył studia i napisał pracę dyplomową, której nie zdążył już obronić. Wybuch wojny zastał go na praktyce przeddyplomowej w parowozowni w Zduńskiej Woli - Karsznicach. Po ewakuacji na wschód,

w październiku 1939 roku wrócił do Warszawy, gdzie spotkał się z żoną Wandą (dziś mieszka z dziećmi, wnukami i prawnukami w Szczecinie).

W Warszawie do wybuchu Powstania pracował w Zakładach Mechanicznych „URSUS”. Tu w roku 1940 związał się z ruchem oporu początkowo w Związku Syndykalistów Polskiej Armii Krajowej, a potem w 104. kompanii ZSP AK (ps. Adam), w której pełnił funkcję dowódcy sekcji.

Po wybuchu Powstania Warszawskiego razem z bratem Jerzym walczył na Starym Mieście do 2 września. Ewakuował się kanałami do Śródmieścia. Od 10 września walczył dalej na Powiślu w II plutonie „Parasola”. Tu do 19 września, kiedy zapadła decyzja o ewakuacji, bronił mężnie ze swym oddziałem każdej kamienicy w rejonie ulic Ludnej, Okrag i Solec. Część powstańców wycofała się, część (w tym brat Jerzy), przepłynęła Wisłę. Zbyszek zginął tam gdzie walczył - na ul. Solec. Droga na prawobrzeżną część Warszawy okazała się dla Niego za daleka.

Pozostał Zbyszek na zawsze w naszej wdzięcznej pamięci.

Włodzimierz Zychliński - Gdańsk

WYDAWCA: Stowarzyszenie Absolwentów Politechniki Poznańskiej
REDAGUJE ZESPÓŁ: Marian Bień, Lech Grodzicki (redaktor naczelny),
Stanisław Olejniczak, Zbigniew Tomaszewski
NAKLAD: 2 000 sztuk

Nie zamówionych materiałów nie zwracamy, zastrzegamy sobie możliwość zmian redakcyjnych w materiałach nadesłanych.

ADRES REDAKCJI: 60-965 Poznań, pl. M. Skłodowskiej-Curie 5,
tel. 831-32-02, tel. grzechn. 0-61/852-92-89 (ZISzW)
KONTO: PKO BP III/O Poznań 10204043-15020-270-1

Redakcja nie odpowiada za treść ogłoszeń.

Exemplarz bezpłatny.

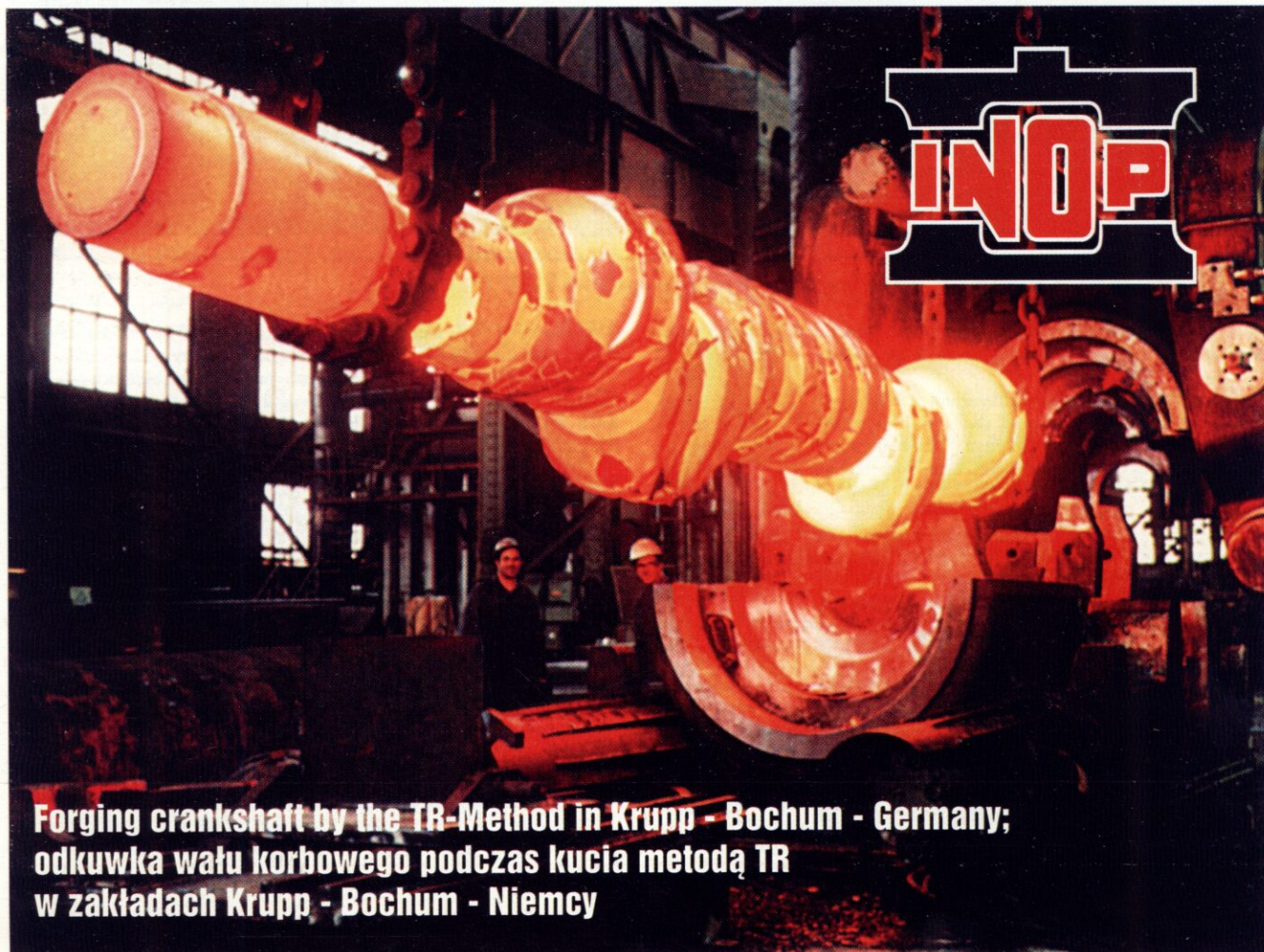
IX ZEBRANIE ZARZĄDU SAPP W DNIU 28 LUTEGO 1998 ROKU

1. Po otwarciu zebrania Przewodniczący kol. Z. Stein przekazał kol. J. Matczakowi gratulacje i wiązankę kwiatów z okazji otrzymanego Medalu od Prezydenta RFN.
2. Zapoznano się z pismem skierowanym do IM Rektora w sprawie zmian w Regulaminie przyznawania Medalu „Wyróżniającemu się Absolwentowi Politechniki Poznańskiej”, które pozwolą na przyznawanie go również absolwentom po studiach w czasie pracy zawodowej.
3. Kol. Grodzicki przedstawił treść kolejnego - Nr. 10 „Absolwenta”, który ukaże się w miesiącu marcu br. Równocześnie poinformował o tematach do następnych numerów. Wywiązała się dyskusja nt. kolportażu.
4. Kol. F. Markuszewski wyraził zadowolenie z zamieszczenia wspomnienia o kol. F. Gabryelewiczu i obiecał czynić starania o uzyskanie od rodziny pamiątek i dokumentów z lat studiów w okresie przedwojennym.
5. Przyjęto do Stowarzyszenia członków wspierających: AMIKA WRONKI SA i Poznańskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego JEDYNKA POZNAŃ SA oraz 6 członków zwyczajnych.
6. Kol. I. Marcinkowska poinformowała o przeprowadzonych rozmowach w Biurze Studiów i Projektów Łączności „UNITEL” i perspektywie uzyskania dla Stowarzyszenia komputera.
7. Zarząd zwrócił się do Komisji Rewizyjnej z prośbą o przeprowadzenie zgodnie ze statutem kontroli i oceny działalności Stowarzyszenia w roku 1997.
8. W związku z przypadającym w br. 50-leciem Instytutu Obróbki Plastycznej kol. Z. Tomaszewski zgłosił wniosek, aby Stowarzyszenie wystąpiło do Zarządu m. Poznania z prośbą o nadanie jednej z ulic Poznania - imienia prof. Feliksa Tychowskiego, założyciela i Twórcy Instytutu. Wniosek przyjęto jednogłośnie.
9. Postanowiono, że następne zebranie odbędzie się 23.05.1998 r.

X ZEBRANIE ZARZĄDU SAPP W DNIU 23 MAJA 1998 ROKU

1. Prowadzący Zebranie Przewodniczący SAPP kol. Z. Stein złożył członkowi Zarządu kol. Leszkowi Frąckowiakowi serdeczne gratulacje z okazji otrzymania z rąk Prezydenta RP tytułu profesora nadzwyczajnego oraz życzenia dalszych osiągnięć naukowych i dydaktycznych.
2. Dotarła z USA smutna wiadomość o śmierci we wrześniu 1997 roku członka naszego Stowarzyszenia kol. Jana Adolfa Góreckiego. Konsul RP z Los Angeles powiadomił, że Stowarzyszenie jest wymienione wśród 11 spadkobierców z przeznaczeniem spadku dla rodzin zmarłych absolwentów PWSBM i E.
3. Komisja Rewizyjna przedstawiła protokół z kontroli Stowarzyszenia za rok 1997. Kol. S. Olejniczak poinformował Zarząd o uwagach U.S.P-ń Wilda dotyczących rozliczania kosztów z przychodów opodatkowanych i wolnych od opodatkowania.
4. Omówiono materiały przygotowane do wydania Nr. 11 kwartalnika „Absolwent”, który będzie wydrukowany w czerwcu przed uroczystościami absolwotoryjnymi.
5. Zarząd zwrócił się do kolegów reprezentujących Stowarzyszenie na absolwotoriach w roku ubiegłym o przekazanie informacji o Stowarzyszeniu również tegorocznym absolwentom.
6. Stowarzyszenie otrzymało w m-cu maju z B.ś. i P.Ł. „Unitel” komputer z drukarką.
7. Stwierdzono w dyskusji, że przed wprowadzeniem kartotek do komputera konieczna będzie weryfikacja członków nie opłacających składek członkowskich.
8. Postanowiono zwołać następne zebranie Zarządu w dniu 29.08.1998 r.

Stanisław Skarbiński

**Forging crankshaft by the TR-Method in Krupp - Bochum - Germany;
odkuwka wału korbowego podczas kucia metodą TR
w zakładach Krupp - Bochum - Niemcy**